

IGUALTAT, millor OCUPACIÓ, SALARIS més alts i PENSIONS dignes

En aquest 1 de Maig, Dia Internacional del Treball, CCOO i UGT animem a la participació de les treballadores i treballadors per lluitar contra la precarietat i la desigualtat laboral, agreujades pels anys de crisi econòmica, per les reformes laborals i per les polítiques d'austeritat imposades pels successius governs des dels inicis de la crisi, el 2008, i que tot i la recuperació econòmica segueixen augmentant.

L'economia catalana fa quatre anys que creix —un 3,4% el 2017— i les previsions són d'un 2,7% per al 2018. Ja hi ha més empreses amb beneficis que abans de la crisi i els dividends repartits es troben en màxims. Però la desigualtat i la pobresa se situen en nivells molt superiors als que hi havia abans del 2008. La pobresa s'ha fet crònica: 95.000 llars tenen tots els seus membres actius a l'atur i 195.000 persones no tenen ingressos d'origen laboral (salari, pensió, prestació o subsidi). L'ocupació creix, però a costa de més precarietat. De fet, segueix augmentant el nombre de persones que es troben en risc de pobresa, fins a un 23,6% a Catalunya. Tenir feina no protegeix del risc de pobresa, de fet, unes 390.000 persones ocupades són pobres.

LES POLÍTIQUES ECONÒMIQUES SEGUEIXEN GENERANT PRECARIETAT I DESIGUALTAT

La devaluació salarial i la precarització de les condicions de treball, promogudes per la reforma laboral, fomenten una recuperació basada en un repartiment desigual de la riquesa i aposten per un model de creixement assentat en activitats poc productives.

Això es reflecteix en un mercat de treball caracteritzat per:

- Nou de cada deu contractes realitzats són temporals. I la durada mitjana d'aquests contractes temporals és cada vegada menor: un de cada quatre dura menys d'una setmana.
- La rotació laboral, tant entre l'ocupació temporal com entre la indefinida, ha augmentat amb la crisi i s'ha accelerat després de la reforma laboral del 2012.
- La contractació a temps parcial, majoritàriament involuntària, ha guanyat pes en aquests últims anys. A més, el 74% de l'ocupació a temps parcial és per a les dones (aquest és un dels culpables de la bretxa salarial de gènere).
- La major part de l'ocupació generada s'ubica en activitats de baix contingut tecnològic (91%) i només el 9% recau en branques d'indústria i en els serveis de contingut tecnològic mitjà i alt.

- Baixa l'atur, però la xifra de persones desocupades continua entorn del mig milió de persones. L'atur de llarga durada —més d'un any sense feina— ja afecta a la meitat de les persones aturades.

- Els nivells de protecció contra la desocupació segueixen en mínims. La taxa de desprotecció ascendeix gairebé al 70%.

- Ha augmentat la sinistralitat laboral. A Catalunya, durant 2017, han mort 54 treballadors i treballadores en accidents de treball durant la jornada, als quals cal sumar-n'hi 24 més durant el desplaçament a la feina. A més, respecte als accidents i a les malalties professionals, el Govern vol legislar per donar més prerrogatives legals a les mútues fomentant la subdeclaració d'accidents i retallant la necessària atenció dels accidentats i la recuperació dels malalts. I hi ha una gran quantitat de malalties d'origen professional no declarades.

- L'organització empresarial es transforma per maximitzar el benefici a costa dels drets laborals: des de l'expansió de les empreses multiserveis amb salaris mínims i màxima precarietat contractual, passant per les falses cooperatives de treballadors associats fins al recent fenomen de les plataformes digitals que neguen el caràcter laboral de la relació de treball i els drets laborals bàsics als seus treballadors i treballadores.

- S'estan implantant fórmules abusives d'organitzar el temps de treball amb total discrecionalitat empresarial i amb allargaments de jornada que ni es retribueixen ni es compensen.

LES BRETxes DE GÈNERE I LES VIOLÈNCIES MASCLISTES CONTINUEN COLPEJANT (I MATANT) LES DONES

- Les dones van deixar de percebre 6.568 € euros a l'any, en relació als salaris dels homes.

- És inacceptable que el Govern, en el seu projecte de pressupostos generals de l'Estat per al 2018, redueixi de 200 a 80 milions la partida pressupostària per combatre la violència de gènere, el que expressa amb cruesa l'escassa voluntat de l'Executiu per posar punt i final a les violències masclistes.

- L'acció en matèria de conciliació i corresponsabilitat, amb mesures d'ampliació de permisos i llicències o reducció fiscal, és molt limitada i no respon a la necessitat d'obrir el debat sobre la igualtat real i efectiva.
- La infravaloració de les tasques i les ocupacions feminitzades aprofundeixen en la desprotecció i en la discriminació. És essencial la dignificació de l'ocupació domèstica, la seva equiparació laboral i la ratificació del Conveni 189 de l'OIT.

LA PATRONAL ES RESISTEIX AL FET QUE ELS SALARIS RECUPERIN PODER ADQUISITIU

La negociació col·lectiva es troba encotillada per les mesures regressives adoptades per les reformes laborals i per l'actitud de patronals i empreses que es resisteixen a revertir sobre les treballadores i treballadors els efectes positius del creixement de l'economia. Una mostra d'aquesta conducta empresarial va ser la impossibilitat de pactar l'increment salarial per al 2017 en el marc del llavors vigent Acord interprofessional per a l'ocupació i la negociació col·lectiva i les grans dificultats per avançar en les negociacions actuals al voltant d'un nou acord per al 2018 i per als anys posteriors.

UGT i CCOO exigim, perquè és de justícia, que en aquesta etapa de recuperació econòmica la negociació col·lectiva reflecteixi una millora substancial dels salaris en general i dels més baixos en particular, amb una clàusula de garantia per protegir l'increment pactat d'augment excessius dels preus dels productes de consum i amb un increment dels compromisos empresarials en relació amb l'estabilitat i la qualitat de l'ocupació, la reducció de les desigualtats, la protecció de la salut i la inversió productiva. És urgent redistribuir la riquesa per reduir la bretxa de la desigualtat i afavorir que col·lectius com dones i joves millorin el seu poder adquisitiu.

El recent acord estatal signat en l'àmbit de l'ocupació pública és un exemple en matèria de recuperació salarial i d'estabilitat de l'ocupació, que caldrà seguir desenvolupant en altres nivells de negociació amb les administracions i els organismes públics.

CCOO i UGT considerem imprescindible derogar els aspectes regressius de les reformes laborals.

UGT i CCOO ens proposem llançar una creixent mobilització laboral i social, que obligui els poders públics i les patronals a reconèixer i impulsar la negociació col·lectiva i a crear ocupació de qualitat.

No oblidem que vora 400 sindicalistes segueixen encausats o condemnats simplement per manifestar-se o per participar en un piquet informatiu, per defensar els interessos dels treballadors i treballadores. Exigim la seva absolució i la derogació immediata de la llei mordassa perquè des de la seva imposició s'ha perdut qualitat democràtica i llibertats. Cal descriminalitzar el dret de vaga i de manifestació.

LA NECESSITAT D'UN GOVERN A CATALUNYA

Malgrat la celebració de noves eleccions el passat el 21 de desembre de 2017, forçada per part del Govern espanyol en aplicació de l'article 155, i l'elecció d'un nou Parlament, que va obrir la XII Legislatura, no ha elegit encara president de la Generalitat de Catalunya ni constituït un nou govern que pugui exercir de forma plena les seves competències i restablir el normal funcionament de totes les institucions de la Generalitat de Catalunya.

És necessari fer-ho de forma urgent perquè la societat catalana té reptes i problemes socials, especialment la creixent desigualtat que han de ser abordats perquè no perdurin en el temps. Les institucions són necessàries per garantir drets, per això emplacem a les institucions i organitzacions polítiques i socials a establir ponts d'entesa des del respecte a la diversitat i pluralitat de la societat catalana.

EL GOVERN D'ESPANYA, MÉS PENDENT DE GESTOS QUE DE CONSOLIDAR DRETS

CCOO i UGT considerem que els pressupostos generals de l'Estat per al 2018, amb els quals el Govern s'esforça a donar una aparença social, aprofundeixen en les mateixes polítiques regressives, i no contribueixen a repartir la riquesa, ni aposten pel canvi productiu.

Les mesures incloses en relació amb les pensions són insuficients. Són mesures conjunturals, parcials pel que fa a la seva afectació i errònies en la seva orientació, que no corregeixen els efectes negatius que, per a les persones pensionistes d'avui i de demà, suposa la reforma de les pensions del 2013, adoptada de forma unilateral pel Govern del PP i la seva majoria parlamentària. Per això n'exigim la seva immediata derogació.

La pluralitat és una font d'enriquiment si hi ha convivència i cooperació fonamentada en el respecte d'un contracte social just i esperançador, basat en la igualtat de tracte i d'oportunitats de tota la ciutadania, vetllant pels drets i la integració laboral dels immigrants, de les persones treballadores amb discapacitat, amb diferent orientació i identitat sexual, en risc d'exclusió i de les persones que estan afectades pel VIH i la sida.

També volem fer pública la nostra indignació per les limitacions a la llibertat que s'estan imposant al nostre país. Els drets conquerits de reunió, manifestació i d'expressió no són negociables i els defensarem sense concessions.

EUROPA I EL MÓN: LLUITAR CONTRA L'AUGMENT DE LA DESIGUALTAT

Europa està vivint la seva pitjor crisi de credibilitat i legitimitat des de la constitució de la Unió Europea. L'avanç de la ultradreta, dels partits xenòfobs, dels ultranacionalistes, dels populistes i dels euroescèptics està posant en perill la construcció europea, que, en la seva essència, va apostar per una Europa social i que sembla quedar cada vegada més limitada únicament a una unió monetària i financera. Exigim un canvi real de polítiques i que situï la ciutadania al centre prioritari d'actuació. En aquest sentit és imprescindible dotar el pilar europeu de drets socials (PEDS) de les garanties financeres i dels instruments jurídics que possibilitin la ciutadania europea conviure en una societat més justa, fonamental per posar fi a l'antieuropisme. Així mateix, exigim al Govern espanyol que les seves polítiques s'ajustin als compromisos que ha signat pel que fa al PEDS.

Exigim una Europa que protegeixi als refugiats i refugiades i que no condemni a aquells que els volen ajudar. És la pròpia gènesi del nostre continent ser una societat d'acollida i ens neguem a que el mediterrani bressol de cultura sigui un cementiri pels que fugen de la guerra i la barbàrie.

CCOO i **UGT** treballem per construir una Europa més social. Com la Confederació Europea de Sindicats ha deixat clar, Europa necessita augments salarials per reduir les desigualtats i impulsar el creixement econòmic; mesures per potenciar la negociació col·lectiva; ocupació estable i segura amb protecció social; millors condicions de treball; polítiques per posar fi a la sinistralitat laboral; regulació del temps de treball que permeti conciliar la vida laboral amb la personal i la familiar, i mesures que permetin trencar amb la bretxa salarial, l'assetjament i la violència masclista.

COMPROMÍS AMB LA CLASSE TREBALLADORA DE TOT EL MÓN

UGT i **CCOO** renoven el seu compromís de solidaritat amb els pobles del món que defensen la llibertat i amb les treballadores i treballadors que lluiten pels seus drets sindicals, socials i laborals. Avui al planeta hi ha sindicalistes que es juguen la vida cada dia per millorar les condicions de treball i de vida dels seus companys i companyes. Són ja centenars els companys i companyes assassinats, empresonats i torturats. a Colòmbia, Guatemala... i tants altres països del món. Els drets sindicals són drets humans i no defallirem fins a tenir treball digne i de qualitat al món.

Ara ens toca a nosaltres!
Reclama els teus drets!

Mobilitza't!

